

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19474/2023
30.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Митар Тесанић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Саша Алексић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 700/23 од 20.04.2023. године, у седници одржаној 30.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 700/23 од 20.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 2323/22 од 30.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиљи на име дуга исплати 2.700 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка плати 93.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 700/23 од 20.04.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и обавезана тужена да тужиљи исплати на име дуга 2.700 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 30.01.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде трошкова првостепеног поступка плати 135.820,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова другостепеног поступка плати 50.320,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано чланом 479. став 6. истог закона.

Тужба ради дуга поднета је 07.10.2019. године. Вредност предмета спора је 317.304,00 динара (динарска противвредност 2.700 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе).

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија није дозвољена, на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Врховни суд је приликом одлучивања имао у виду да је побијана одлука преиначена, у ком случају би ревизија била увек дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана 467. ЗПП, какав је спор и ове правне ствари, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, донео одлуку као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**